

Roubaix, kunst in La Piscine, neogotiek in de Sint-Jozefskerk en Park Barbieux op zondag 21 september 2025.

Roubaix heeft zijn donker verleden afgeworpen en investeert via reconversie, kunst en natuur in een vernieuwde waardevolle stad. Na het verval van de textielindustrie is de stad bezig met een opmerkelijke wederopstanding, mede dankzij de restauratie en herbestemming van oude fabrieksgebouwen. Bovendien is 21 september de Franse Open Monumentendag, er is dus veel te zien.

Dagindeling

- 9.00u.** De bus wacht ons op aan de parking Secr. Vanmarckelaan te Moorsele naast bakkerij Regi.
- 9.00-9.45u.** Busrit naar centrum Roubaix
- 9.45-10.45u.** Stadswandeling in het centrum van Roubaix
- 10.45-12.00u.** Museumbezoek in La Piscine
- 12.00-13.45u.** Middagmaal in het restaurant van La Piscine
- 14.00 -14.45u.** Bezoek Sint-Jozefskerk
- 15.00-16.30u.** Wandeling in 'Le Parc Barbieux'
- 16.30-17.30u.** Drankje om af te sluiten in 'Bo Jardin' Parc Barbieux
- 17.30-18.15u.** Terugrit naar Moorsele

Stadswandeling

We starten op de **Grand'Place** van Roubaix.

Stadhuis.

Burgemeester en textielbaron Eugène Motte vertrouwde het ontwerp toe aan architect Victor Laloux die ook de Gare d'Orsay in Parijs ontwierp. In een fries op de voorgevel staan in zes panelen de verschillende bewerkingen van de wol tot zelfs kinderarbeid afgebeeld. Mogelijks kunnen we even binnenkijken in het interieur met 'paleisallures'.

Sint-Martinuskerk.

Van het oorspronkelijke romaanse gebouw is niets meer over. De huidige kerk volgt op een gotisch gebouw met drie beuken uit de 15de eeuw, dat in het midden van de 19de eeuw (van 1848 tot 1859) grondig werd verbouwd. Vervolgens werden twee beuken toegevoegd, evenals een monumentale gevel in neogotische stijl op het zuidelijke plein. In het interieur vinden we enkele Vlaamse meesters uit de 17de eeuw en een prachtig retabel uit een Antwerps atelier dat het leven van Johannes de Doper uitbeeldt.

Station Roubaix.

Bij onze wandeling naar La Piscine zien we in de verte het station. Architectuur tussen prestige en moderniteit.

In 1885 ontwierp architect Sydney Dunnnett dit station. Hij wilde classicisme en moderniteit combineren. Hij ontwierp een station bestaande uit een monumentale hal van ijzer en glas, geflankeerd door twee neoklassieke paviljoenen van baksteen en natuursteen. Het station is meer dan 100 meter lang en wordt bekroond door een klokkentoren, symbool van precisie en vooruitgang.

Het station werd in 1888 ingehuldigd en viel op door zijn elegantie.

La Piscine.

Het moet gezegd dat het socialisme sterk heeft bijgedragen tot de verbetering van de arbeidsomstandigheden. In heel wat 'cités' was bijvoorbeeld niet eens stromend water. Het was Jean Lebas, socialistisch burgemeester, die aan de Rijksel architect en art-decomeester Albert Baert de opdracht gaf een publieke badgelegenheid te bouwen voor alle inwoners van Roubaix. La Piscine was klaar in 1932. Er was een zwembad, ook badkuipen, douches, een pedicure-, manicure- en kapsalon, en een grote sport- en ontspanningsruimte. Een ongeziene luxe voor die tijd. Het complex werd later samen met de ernaast gelegen weverij Hannart- Prouvost omgetoverd en uitgebreid tot La Piscine - Musée d'Art et d'Industrie. Het water van het zwembad weerspiegelt de zonnestralen van het glas-in-loodraam. La Piscine is een dienst van de stad Roubaix die samengestelde collecties kunst presenteert vanaf de 19de eeuw opgebouwd, waaronder stoffen, decoratieve kunstwerken, beeldhouwwerken, schilderijen, keramiek en tekeningen.

Er zijn 3 tijdelijke tentoonstellingen.:

1. De galerie met modern beeldhouwwerk. We zien er werk van o.a. Rodin, Meunier, Giacometti, George Minne, Zadkine en veel werk van Bouchard met inkt in zijn atelier.
2. Een ruimte met de historie van Roubaix
3. Textielkunst van Agnes B.

La Piscine blijft fascineren qua architectuur en vooral qua kunst en creatieve opstelling.

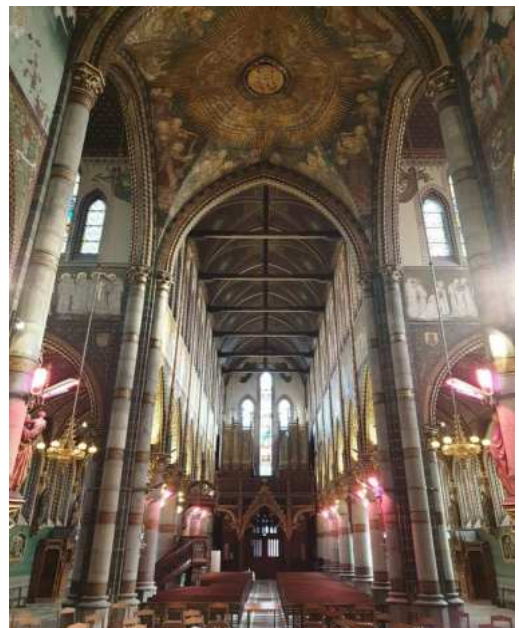

Middagmaal in Méert Musée de la Piscine

- Aperitief: picon vin blanc.
- Hoofdgerecht: tartaar van gekruide zalm en groentjes, drank inbegrepen.
- Koffie of thee .

Sint-Jozefskerk: een neogotisch juweeltje

Het is het enige geklasseerde historische neogotisch monument in Roubaix en toch bleef de kerk een paar jaar in de schaduw... maar dat was vóór een ambitieuze restauratie die 5 jaar duurde. Saint-Joseph heropende zijn deuren in april 2021 en zijn sublieme glas-in-loodramen en fresco's staan weer in het licht! De geschiedenis van deze kerk is nauw verbonden met het industriële verleden van Roubaix. Met de aanleg van het kanaal van Roubaix in 1873 werden veel fabrieken opgericht in de wijk Alma en stroomden de arbeidskrachten uit Frankrijk en België toe. Er werd besloten om voor deze arbeidersgezinnen een hele parochie te bouwen, met scholen, mecenaat, theater... en natuurlijk een kerk: Saint-Joseph, voltooid in 1878. De architect van de Sint-Jozefskerk was **baron Jean-Baptiste Béthune**, de Kortrijkse eminente **verteenwoordiger van de neogotische stijl** en **stichter van de Sint-Lucas scholen**.

Spectaculair zijn de fresco's die volledig door de Nederlandse schilder Guillaume Beumens zijn gemaakt, bedoeld als een boeiende catechismusles. In het koor personages uit het Oude Testament, een processie van heiligen rondom het middenschip, bij het altaar de 12 profeten en de heilige Anna... en zelfs een toespeling op de industriële wereld met fabrieksschoorstenen als decor voor bijbelse taferelen!

Park Barbieux

Het park Barbieux is één van de juwelen onder de parken in Noord-Frankrijk, één van de grote voorbeelden van tuinen uit de bloeiende industriële periode, een openbare promenade die overeenkomt met een idee van hygiëne die voor iedereen toegankelijk is. Na het verlaten van het idee een kanaal te graven, is hier één van de mooiste stadsparken van Frankrijk, nu geclassificeerd als nationale site op 26 januari 1994.

In juli 1813 beslist de burgemeester van Roubaix om een kanaal van de Deule naar de Schelde aan te leggen. De werken werden gestart en er werd tot in Croix gegraven.

De graafwerken voor het kanaal mislukten echter ter hoogte van het park Barbieux doordat men op onstabiele grond een ondertunneling wilde realiseren. Alles stortte in en de werken werden gestopt. Op 4 augustus 1860 werd een voorstel ingediend en in 1864 goedgekeurd voor de aanleg van een park op de plaats van het verlaten kanaal.

Het park Barbieux dat zo ontstond in de tweede helft van de 19de eeuw toen het project voor een ondergronds kanaal werd opgegeven, is nu waarachtig een Engelse tuin met een oppervlakte van 34 hectare.

We maken een mooie luswandeling in dit prachtig park. Deze opmerkelijke groene oase biedt een buitengewone natuurlijke diversiteit. Naast de 60 boomsoorten en waterpartijen die de fauna aantrekken, biedt het park een prachtige wandelroute.

Een afsluitend drankje is voorzien in ' **Bo Jardin' Parc Barbieux** na de wandeling .

Practische informatie

Er zijn 2 wandelingen: een korte stadswandeling van 1.5 km in de voormiddag en een parkwandeling van 3 km in de namiddag, beide wandelingen op goeie paden. Voor mindere stappers kun je ofwel al mee met de bus tot La Piscine en in de namiddag ga je vroeger in Bo Jardin binnen.

Er is een vismenu voorzien, enkel wie kiest voor vlees moet dat bij de inschrijving laten weten aan Ansfried.

Graag je deelname bevestigen **vóór zaterdag 15-09-25** bij Ansfried (0475/571156 - ansfried@outlook.com). Graag het bedrag van **70 € per persoon** storten op rekening van DF Moorsele BE31 7785 2105 4955 voor de bus, het bezoek aan La Piscine en de kerken, het middagmaal en het drankje achteraf.

JE DEELNAME ÉN KEUZE VLEES ALS HOOFDGERECHT BEIDE DOORGEVEN AAN ANSFRIED AUB!

De Cu-voet winter op donderdag 11 december 2025 gaat met de bus naar Gent voor een bezoek aan de Herbert Foundation voor hedendaagse kunst, een blik in het Wintercircus en we wandelen in de Bourgoyen-Ossemeersen.